

Píseň strašlivá o Golemovi

Šlapeto

1. Slyšte blondýni i brunetové,
zrzavé i černé brunety,
slova písně čistě zbrusu nové
o příběhu z naší planety.
Píseň tato Goléma se týče,
smutná je a taky poučí,
že se mají ovládati chtíče,
jinak že to dobře neskončí.
2. Dovolte, bych suše předpokládal
Golema, že všichni znáte tu.
Rabín Lev, že z hlíny ho uplácal
protože měl vzteka na tetu.
Ta teta mu někam založila
jeho staronovou trumpetu
a tím pádem ho tak urazila,
že si uhnět kata na tetu.
3. Katem tím měl právě Golem býti
a přísně dohlížet na tetu
eventuelně ji zahubiti,
kdyby nevydala trumpetu
Vona ale teta byla fešná,
pěkně rostlá, zcela vášnivá
všeckejm mužskejm byla nebezpečná,
na oficiři byla divá.
4. Ze začátku Golema se bála,
hnusil se jí, že je hliněný
toho se však nikdy nenadála,
že je do ní zamilovaný.
Div divoucí je to totiž věru
opravdu, docela skutečně.
miloval tu svůdnou Evy dceru
velice a taky zbytečně.
5. Jednou takhle zrána dopoledne
zaskočí si Golem na pivo
Jen tam vejde, hospodský se zvedne
povídá mu: "Voni nádivo,
zrovna tady vo nich řeč se vede,
co to maj s rabínovou tetou?"
Golem zrudne a potom hned zbledne
vece: "Do toho se nepletou."
6. Vypil, zaplatil a když byl venku,
zmocnil se ho spravedlivý hněv.
Za to, že mu pomlouvaj milenku,
z prsou vydral se mu hrozný řev.
Letí zpátky, půllitr uchopí,
ze štangastů dělá mrtvoly,
než se šenkýř ku obraně vzchopí,
mrtev leží, hlavu vejpůli.
7. Uřícený Golem k tetě letí,
zjeviti jí, že ji miluje.
Najde jí však ležíc ve objetí

s oficírem infantérie.
Jeho oči plakat začnou pláčem,
žárlivost mu vtiskne v ruku zbraň.
Jme se párek mlátit pohrabáčem
oficíra zabil, i tu saň.

8. Když to všechno podpálil a utek,
byl vám z toho poprask veliký.
Do samoty hnal Golema smutek,
v patách vojsko měl a četníky
Až se dostal ke Starému mlýnu,
mlynář ho oukropem častoval
Von ho zabil, i jeho rodinu,
v mlejně se zabarikádoval.
9. Devět měsíců a devět neděl
regiment vojska ho obléhal
Golem smutně na palandě seděl,
chvilku plakal, chvilku dopis psal.
Rabínovi, co mu zabil tetu,
napsal, že si svůj život veme,
na hrob prej ať mu daj tu trumpetu,
na památku lásky zhrzené.
10. Když to dopsal, zvolal: "Žít mi nelze!"
skočil do vody řka: "Adié!"
o zániku jeho jsou dvě verze,
ze kterých uvádím první dvě.
Podle jedné do té vody skočil,
namočil se, pak se rozmočil.
Podle druhé nejdřív se rozmočil,
namočil se a pak tam skočil.
11. Nevím, která z těchhletěch dvou verzí
je verze víc pravděpodobná.
nejpravděpodobnější je třetí,
která je těm dvěma podobná.
Podle ní se Golem nerozmočil,
jen se namočil a vyskočil,
jenže ono začlo náhle pršet,
takže se přece jen rozmočil.
12. Je tu ovšem ještě verze další,
myslím, že je čtvrtá v pořadí.
Je to verze sice trochu starší,
já však myslím, že to nevadí.
Vona totiž tahle čtvrtá verze
předešlé tři verze nahradí.
Takže vlastně, když vám ji neřeknu,
tak to skoro vůbec nevadí.
13. Je tu ovšem ještě verze pátá,
ale ta není doložena.
Podle ní ta teta byla táta
a Golem byla jeho žena.
Podle této verze celý příběh
úplně by se nám otočil,
takže bude nejlíp míti za to,
že se Golem přec jen rozmočil.